

Zápis z obhajoby disertační práce Jany Cermanové konané dne 26. 6. 2013.

Téma práce: *Pražské sochařské výstavy 1898 – 1916. Příspěvek k problematice galerijní prezentace sochy.*

Přítomní: prof. Drahomír Jančík, prof. Jiří Štaif, prof. Ivan Jakubec, prof. Zdeněk Jindra, prof. Eduard Maur, doc. Dagmar Blümllová.

Předseda komise prof. Jančík zahájil obhajobu a představil přítomným kandidátku. Školitel prof. Štaif představil doktorandku a krátce seznámil komisi s její prací. Práci doporučil k obhajobě.

Kandidátka J. Cermanová předestřela obsah své práce. Uvedla, že se zaměřila na téma pražských sochařských výstav a galerijní prezentace sochařských děl na přelomu 19. a 20. století. Zdůraznila, že výzkum tohoto tématu byl ve srovnání s výzkumem jednotlivých sochařských děl a jejich autorů prozatím poněkud upozadován. Dále představila strukturu práce, která má tři hlavní části, jež kopírují účast uměleckých spolků na soudobém výstavním dění. Kandidátka nastínila metodologický postup, který vychází zejména z analýzy dobového obrazového materiálu (snímky zachycující pohledy do výstavních síní) a interpretace zmínek o výstavním aranžmá v dobových katalogích a periodikách. Jako důležité prameny jmenovala fotografie z fondů Archivu Národní galerie – př. fond Společnosti vlasteneckých přátel umění a Archivu hlavního města Prahy – fond Spolku výtvarných umělců Mánes), různé dobové umělecké a společenské časopisy a texty glosátorů výtvarného dění (např. K. B. Mádl, Miloš Jiránek, F. X. Šalda, Karel Čapek). Krátce také představila literaturu. Kandidátka zmínila absenci české literatury na předeslané téma, z textů českých autorů pracovala především s drobnějšími statěmi Romana Prahla, Lenky Bydžovské nebo Víta Vlnase. Zásadní inspirativní význam měly pro autorku dvě práce středoevropských badatelek: vídeňské historičky Sabine Forsthuber a Marion Ackermann z Mnichova.

Dále byl věnován prostor oponentským posudkům.

Doc. Dagmar Blümllová krátce přednesla svůj posudek. Práci ocenila zejména ze dvou důvodů; jednak vzhledem k autorčině vztahu k tématu a dále kvůli kulturně historickému přesahu práce. Dále vyzdvihla autorčiny praktické zkušenosti s problematikou, které byly v práci patrné. Kladně hodnotila i strukturu práce a její pružnost. Významné výtky k práci neuvedla, pouze zmínila drobné nedostatečnosti ve formální úpravě práce.

Druhá oponentka prof. Lenderová nebyla přítomna a závěry jejího posudku krátce představil prof. Jančík. Zdůraznil, že posudek je kladný a oponentka práci ráda doporučila k obhajobě.

Dále se J. Cermanová vyjádřila k posudkům, reagovala zejména na výtku doc. Blümlové o formální úpravě práce.

Poté prof. Jančík otevřel diskuzi.

Na podnět Doc. Blümlové byl řešen vztah francouzského sochaře Bourdella k dílu Františka Bílka.

Prof. Jakubec vnesl dotaz, jak se autorce jeví sledované výstavy v evropském kontextu. Autorka odpověděla, že pražské výstavy byly určité s širším evropským kontextem srovnatelné.

Prof. Jančík se dotázal na soudobou estetiku výstav a její proměny. Autorka uvedla, že hlavní inspirací pro české výstavnictví byla Vídeň. Přesto čeští organizátoři výstav přistupovali k tvorbě výstavního aranžmá velmi originálně a silně se v něm tak odrážel dobový a společenský kontext.

Prof. Jančík následně, poté co nikdo nevnesl další dotazy, ukončil diskuzi. Po hlasování byly J. Cermanové sděleny závěry komise. J. Cermanová práci úspěšně obhájila a získala titul Ph.D.